

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Jehovah nedfoer fra det Høie

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Jehovah nedfoer fra det Høie", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirkeskole. - 1946, 1944-1964*, s. 95. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig12val-shoot-workid69338/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirkeskole. - 1946

Himlen og Jorden adlyde dit Bud,
Underværker din Ære udbreder.

10 Hvo som Dig finder, Dig følger og helst,
Thi hos Dig er den Bangeste rolig,
Trofast Du fører det Folk Du har frelst,
Saa de naae til Din hellige Bolig.

11 Hedninger hørde dit Rygte med Gru,
Paa Philister kom Veerne bittre,
Edom og Moab sig ruste vel nu,
Under Brynje dog Hjerterne sittre.

12 Slaa Du dem alle med Rædsel og Frygt,
Lad dem føle Din Kraft og forstenes!
For deres Aasyn da vandre vi trygt,
Giennemgangen os ikke formenes.

13 I det forjættede Land før os ind
Med en Glands, som fordunkler al Glimmer!
Plant vore Stammer paa Himmelhjergs Tind!
Reis Din Throne iblandt dem for inmer!

14 Da skal det mindes: hvor Pharaos sank,
Hest og Vogn blev i Dybet begravet,
Israel vandred som Skystøtten rank,
Han gik tørsko't paa Bunden af Havet!

No. 29.

Lovgivningen paa Sinai.

Egen Melodi af J. P. E. Hartmann.

1 *Jehovah* nedfoer fra det Høie
Og talde fra *Sinai's* Top,

Som Lyn var Hans Dragt for hvert Øie,
Hans Røst var som Tordenens Brag.

- 2 Forneden stod Folket i Skare,
De bæved, og Sinai med,
Dem tykdes, det var med Livsfare,
De lytted til Guddommens Røst.
- 3 Grandgivelig Alle de hørde:
See, Jeg er *Jehovah*, din Gud,
Som dig af Ægypten udførde,
Paa fremmede Guder slaa Vrag!
- 4 Fra Himlen og Jorden og Havel
Du laane ei Billed af mig,
Udhugget, ei heller udgravet,
Til Knæfald og Dyrkelse vrang!
- 5 Saa nidkiær er Jeg for min Ære:
Hvor Afguder stjæle min Priis,
Skal Ætten Misgjæringen bære
Alt ud over tredie Ledd.
- 6 Mod dem, som Mig elske og lyde,
Jeg er dog saa mild og saa from,
Jeg Børnene lader det nyde
Endogsaa i tusinde Ledd.
- 7 Det Navn, hvormed Jeg mig har nævnet,
O giækkes dog aldrig med det,
For tænk ei, det bliver uhævnet
At spille med Guddommen Giækl
- 8 Min Hviledag hellig du holde
Hver Løverdag, kom det ihu!

Med Tak dine Hænder du folde,
Og hvile fra Verdens Uro!

9 See, Himlen og Jorden og Havet
Jeg skabde i Dagene sex!
Saa har i hver Uge jeg lavet
Til Hvile den syvende Dag.

10 Din Fader og Moder du ærel
Din Velfærd beroer derpaa,
Saa skal du livsalig dig nære
I Landet, Jeg Fædrene gav.

11 Ei drage du Blod af din Næste!
Hans Ægteviv røre du ei!
Og stjæl ei hvad han har til Bedstel
Og lyv ingen Brøde ham paa!

12 Misund ikke Fyrsten hans Rige,
Ei Nogen hans Huus eller Gaard,
Hans Hustru, hans Karl eller Pige,
Hans Dyr eller Nogetsomhelst!

13 Guds Røst var som Himmelens Torden,
Med Klang dog som klarest Basun,
Med Gienskrald det dundred i Jorden,
I Flamme stod Sinais Tind.

14 Da rystede Folket som Løvet,
De flygted med Iil og med Skrig:
Ei Tordneren tale til Støvet,
Vi knuses, vi kvæles, vi døel

15 O *Moses!* en Mægler du være
Imellem Jehovah og os!

Hans hellige Lov du os lære!
Dit Bud vi vil lyde som Guds.

No. 30.
Oprøret i Leiren.

Egen Melodi af C. Barnekow.

- 1 Da Soel gik ned i Banke,
Stod Maane op med Ring,
Som Myg sig brat da sanke
Man saae et Folke-Thing.
- 2 De Speidere, udsendte
Fra Kades-Barnea,
Nu Løfte-Landet kiendte,
Og nys de kom derfra.
- 3 Det var i Høstens Dage,
Det var en Aften kold,
Fra Reisen kom tilbage
Til Leiren alle Tolv.
- 4 Det rygtedes paa Timen,
Og da blev der en Jagt,
En Støien og en Stimen:
Hvad Nyt de havde bragt?
- 5 I fyrretive Dage
De reiste Landet rundt,
Kom Alle frisk tilbage,
Saa Landet var nok sundt.
- 6 De to var om at bære
Vindruer paa en Stang,